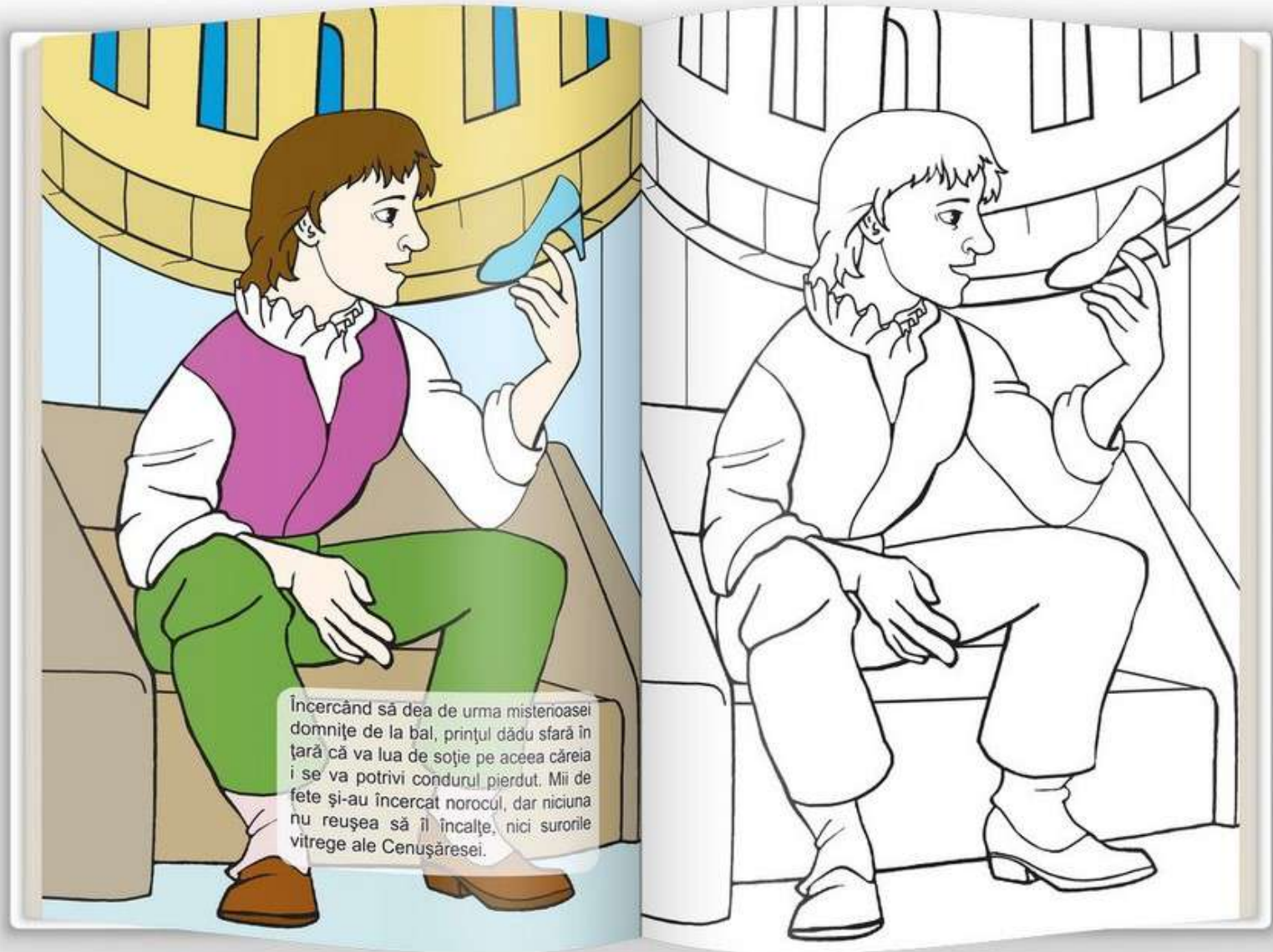

În seara mult așteptată, cele două surori se gătiră cu cele mai alese veșminte și plecară la bal. În urma lor, Cenușăreasa rămase plângând: cu hainele ei ponosite, i-ar fi fost rușine să iasă din casă. Numai că nașa ei, zâna cea bună, îi îndeplini dorința și îi aduse în dar o rochie cusută toată cu fir de aur.

Încercând să dea de urma misterioasei domnițe de la bal, prințul dădu sfârâ în țară că va lua de soție pe aceea căreia i se va potrivi condurul pierdut. Mii de fete și-au încercat norocul, dar niciuna nu reușea să îl încalțe, nici surorile vitrege ale Cenușăresei.

A fost odată un om bogat care avea o fată bună și frumoasă. Rămas văduv, și-a luat drept soție o femeie rea și îngâmfată, cu două fiice care-i semănau leit și care o puneau pe sora lor vitregă la cele mai grele munci. Pentru că seara adormea, biata, după sobă, îi spuneau Cenușăreasa.

